

ZAARTZEN ETE?

Muiño altzoan dardar
dago krabeliña...
Erio ete dabil,
irrikoi ta miña?

Aldia! Onen leia!
Eta aldiz aurretik
dator Negu zirtzilla,
osto oriz jantzirik.

Otz da... Ordua? Joten.
Nok esan zer danentz?
Arin yoaku dana.
Erio, ertzez ertz.

Latsa, ur aunditu doa
neure leiopéan;
ezker-eskuma lorak
ikus lokatzean.

Or atarian zarra,
larogei urtez zutik;
illobakaz nastéan,
ez dau gura ilterik.

Berrogei egiñak nik,
ta tantai nazala uste...
Ordua barriz joka;
zaartuz ni oarke.

UTS-LAINOA

Arro, zut abil, igelño.
Baiña zer az, esan? Loi ben?
Ori ozta. Ez al deritxak?
Uts-laiño dok ire izamen.

Enara ezkutu, zear,
ego-uridin, or, amesti;
kasketa dok gogai aizez
betea, gora-min beti.

Lillurazko etxeari
eder jarriaz jasoiña,
—zuri, orlegi ta gorri—
ñarñartua dok soiña.

Argi prinrzetan josia
daukak amesez gogoa;
kiskal bearrez biotza,
zeru-lurrez biei kaskoa.

* * *

Aintz betéan zear, gazte,
utsaren utsa estaliz,
udalen osto pareko
una dabilkik intziriz.

* * *

Arro, zut abil, igelño.
Baiña zer az, esan? Loi ben?
Ori ozta. Ez al deritxak?
Uts-laiño dok ire izamen.